

Испания- проучване на опита в опазване и консервация на писмено наследство.

Испания има богато и разнообразно културно-историческо наследство.

Превантивна консервация

Предотвратяване на влошаването трябва да започне от изграждането или адаптирането на самата сграда , чрез правилното разпределение на пространствата и подходящия избор на мебели (огнеупорни, неръждаеми, антибиотични и изолационни материали). За планирането на защитни мерки трябва да се съобразим с указанията, установени от компетентни национални и международни организации, като например стандарта ISO 11799: 2015 , който определя характеристиките на хранилищата, използвани за дългосрочно съхранение на архивни материали и библиотека.

Запазване на информацията

Съхраняването на информативното съдържание на документите чрез техники за възпроизвеждане е една от съществените точки на плана за опазване на архива . Извършва се с помощта на различни техники, като фотокопиране , чието използване е често, за микро-филмиране , който е подобен на фотографския материал и ако се използва най-доброто качество, дългия срок на живот е гарантиран на оригинала; и накрая - дигитализация , която позволява да се правят копия много бързо, като същевременно се поддържа добро качество на изображението.

Дигитално съхранение

Дигиталното съхранение е съвкупността от процеси, насочени към гарантиране на приемствеността на елементите на дигиталното наследство толкова дълго, колкото се счита за необходимо . ЮНЕСКО дефинира цифровото съхранение като: „ Процеси, насочени към гарантиране на постоянен достъп до цифрови обекти “.

Има стотици файлови формати, които непрекъснато се променят и специалистите по информация трябва постоянно да напредват с течение на времето. Най-голямата заплаха за цифровата приемственост е изчезването на средствата за достъп. Целта на съхраняването на дигиталните обекти е да се поддържа тяхната достъпност и това налага прилагането на поредица от еволюционни стратегии.

Основните ценности, които трябва да се съхраняват в електронен документ, са надеждността, автентичността, целостта, самоличността на авторите/продуцентите и възможността за използване и достъп . Нестабилността на цифровата информация и нейната зависимост от компютърните програми за достъп и декодиране означават, че тези стойности могат да бъдат променени от поредица от реални или потенциални проблеми: например, технологично остаряване , поради бързото технологично развитие, ресурсите, цифрови устройства могат да се превърнат в неизползваеми поради липса на някой от компютърните елементи на оригиналната им среда; деградацията на медиите, нестабилността на поддръжката, поради вътрешни и външни фактори, може да доведе до загуба на информация. Вътрешните фактори са свързани със състава на материалите на оптичните или магнитните опори и сред външните фактори се открояват например колебанията в температурата и влажността; И накрая, друг реален проблем е фактът, че можете да промените или унищожите данните , поради човешки грешки или неизправност на системите, данните могат да бъдат елиминирани или фалшифицирани и също така съществува риск информацията да бъде загубена поради до липсата на контрол на версиите на ресурс. Цифровите документи трябва непрекъснато да се модифицират и трансформират, така че да останат достъпни, става въпрос за запазване чрез промяна , чрез методи като: refresh , което е прехвърляне на данни от един носител към нов, за да се намали рискът от загуба на данни поради влошаване или технологично остаряване. Опазването на технологиите, се състои в поддръжката на машината, с която са създадени документите, включително софтуер, хардуер и др. Най-често се да конвертират документи, съхранени на нови формати, за да не да губят информацията, която съдържат. Основните характеристики на данните се запазват, въпреки че с течение на времето могат да настъпят малки промени.

OAIS (Отворена архивна информационна система).

Дигиталното съхранение е процесът на осигуряване на бъдещ достъп до файлове и цифрови активи, независимо дали са цифрови или дигитализирани версии. Процесът гарантира достъп и използване на тези файлове, дори когато форматите и технологиите се развиват. Референтният модел OAIS има двойна цел: от една страна, да запази информацията; и от друга, за улесняване на бъдещия достъп до него за общността.

Испански институт за културно наследство

Монументален каталог на Испания.

"Монументален каталог на Испания" съставен между 1900 и 1961 г., се ражда с амбициозна цел да инвентаризира всички исторически -художествени ценности на страната. Въпреки, че не е завършен, той представлява най-важното колективно начинание, извършено в съвременна Испания за повишаване на познаването на нейното културно наследство. Каталогът е в тревожно замърсено състояние. Работата включва механично почистване на страниците. По отношение на подвързията, техниката се фокусира върху почистването, консолидирането и реинтегрирането на покриващите материали на кориците, в допълнение към укрепването на елементите, които съставят структурата на тялото и преди всичко, укрепването на съюза между книгата и корицата. Дигитализацията на "Монументален каталог в Испания" е извършена от EICP, е от ключово значение, както и за превантивната консервация на произведението, така и за разпространението му. Освен че служи за популяризиране на историческото значение на "Монументален каталог на Испания" Научната общност ще открие на страниците и нови изследователски перспективи за значението на нейното развитие за национален план за защита и оценка на културното наследство през целия 20 век.

Трокортезиански кодекс

Кодексът, наречен Трокортезиано или Мадридски кодекс, датира между четиринадесети и шестнадесети век, и е един от четирите държавни кодекса на майките в света и е част от Мадридския музей на Америка . Това е документа с най-богатото и най-разнообразното съдържание. Подреден според дните от седмицата, като календар, той съдържа прогнози за всеки от дните във връзка с лова , пчеларството, ритуалите за дъжд, сеитба и жътва. Изработен е върху подложка от растителни влакна, материал, наречен амат, състоящ се от дълга ивица, повече от шест метра, нарязана на правоъгълник, замазана, загладена и сгъната под формата на параван, с изписани и боядисани листове от двете страни. След реставрацията кодексът е в приемливо състояние на запазеност. Обработката се фокусира върху консолидирането на отделните зони, като се използват лепила, които не оставят забележими следи или променят цвета с отражението на светлината.

Кодекс „Саагун“.

Кодекса има цветни рисунки, илюстриращи текста. Подвързията, която не е оригинална на творбата, е направена върху пергамент с надписи. Основното при този кодекс е почистването на мръсотията, присъстваща върху хартията, и долния десен ръб. Тази област има множество петна, които са причинени от неправилно боравене с книгата. Загубата на опора е основната причина за лошото състояние на този документ. Като се има предвид, че като цяло книгата не е в лошо състояние, за консервацията, е избрана минимална намеса. Консервацията завършва с реализацията на защитната кутия с, която защитава цялата работа, избягвайки натрупването на прах.

Ръкопис от витраж

Ръкописът се състои от шест теоретично-практически глави. Той е претърпял някои деструкции и е непълен. При този ръкопис има силно отслабване на целулозната опора, поради претърпяната влажност, с особено забележими загуби в първата част и изобилни петна от влага, бръчки, дупки, пукнатини и разкъсвания, както и петна, оставени от използването на самозалепващи ленти. Липсва подвързване. С подходяща консервация, ръкописът е защитен с нова подвързия.

Опазването и консервацията на документалната колекция включва комплекс от мерки, насочени към осигуряване на доброто състояние на документите.

Консервацията има за цел да удължи живота на документа чрез прилагането на всички възможни мерки: контрол на условията на околната среда, обучение на персонала, който борави с този фонд, превантивни мерки срещу вредни агенти и информационни депа с превантивни мерки. Възстановяването разчита на техники и процедури, насочени към поправяне на щети, причинени от употреба, време или други фактори на архивните материали. В крайна сметка реставрацията е резултат от неефективността или липсата на политики и програми за превантивно опазване.

Библиотека „Саламанка“.

Документалният фонд, с който разполага библиотеката и архива на UPSA, служи не само като база на знания и култура между поколенията, защото е ключов материал за изследователите, но неговите книги и архивни документи също предават особеностите на тогавашния живот и общество, в която е създадена творбата. Библиотеката разполага със значителен асортимент от древни произведения по философски, хуманистични, богословски и други теми, които йезуитите са имали в своите библиотеки. Работата по възстановяването се определя въз основа на влошаването или степента на интервенцията, както и стойността и важността на работата. Неотдавна е направена реставрация на два тома на Пълните произведения на гръцки език от Платон, отпечатан от Алдо Мануцио през 1513 г. Те трябва да са били част от библиотеката на професора по гръцки език от 16-ти век в университета.

След изследване и оценка на влошаването, реставраторите създават предложение за лечение и започват да се намесват в зависимост от степента на задълбочаване на реставрацията. Предварителният оглед на документите, възможност за анализиране на материалите на работата (пергамент или кожена корица, печатно или ръкописно мастило, пигменти, използване на лепила и др.). След анализа, документа се почиства. След почистване се пристъпва към останалите стъпки, необходими за възстановяването: анализ на мастила, подложки и лепила, дезинсекция, вакуумни процедури, намокряне и безкрайни обработки, които представляват работа при реставраторите.

В момента се възстановява ръкописът на доминиканеца Хуан де Барионуево (студент по теология между 1538-1542 г.), относно коментарите на неговия професор Франсиско де Витория, относно Prima Pars de la Summa Theologiae, написана от Санто Томас де Акино. Ръкописът запазен в библиотеката на UPSA няма оригинална подвързия. За експертите най-важното е да работят с естествени материали и продукти,

като избягват акрила, защото създава проблеми с окисляването. Техниките за реставрация включват, например използването на пшенично нишесте , което позволява на старата хартия да залепне и което е напълно безвредно. Библиотеката също така пази, и съхранява външни документални колекции, получени чрез дарения.

Източници:

Кулубрет Вормс, Барбара [et. др.] (2008). Ръководство за план за защита на колекцията срещу бедствия. Мадрид: Министерство на културата.

Хел Клаваин, Хавиер (2010). Архиви и библиотечни бедствия: причини и последици, защита и възстановяване. [Работни документи на Историческата библиотека на UCM; 3] (Непубликувано).

Candia, Marcela (2008) Реставрация на хартиени документи от националния архив.

Heel Clavaín, Хавиер (2011). Маркиране с печати, надписи и собствени етикети и идентификация на редки и ценни гравюри, рисунки, ръкописи и книги. [Работни документи на Историческата библиотека на UCM; № 13, 2011 г.].

Jürgens, MC (2009) Дигитален печат: Идентификация и опазване, Лос Анджелис, Калифорния, Getty Conservation Institute.

S / A (2014) Насоки - Интегриран модел за управление на документите на плана за опазване и администриране на архиви (MGD) за мрежата за прозрачност и достъп до информация (RTA).

<https://artsandculture.google.com/exhibit/paper-restoration-processes/1QKSGN9BOECRKg>

<https://bibliotecas.usal.es/>

<https://ipce.culturaydeporte.gob.es/inicio.html>